

Wilkaar. Jeg fandt en god og varm Understøttelse hos flere ærede Medlemmer her i Thinget, men Resultatet blev, at Forslaget blev forkastet med 52 Stemmer mod 28. Hvilken Udsigt mene nu ærede Medlemmer, at jeg i Aar vilde have til at opnaa et bedre Resultat? Man kunde sige, at i hvert Fald burde Ministeren da have stillet Fordringen op igjen, han burde ikke have ladet den falde. Man kunde sige: Ministeren har optaget paa Punkt 26. et Forlangende til Omhygningen af Muren langs Rosenborg Exerccerplads, han har begjært Bevilling til Opførelsen af et Stenglacis udenfor Lynetten; naar han ikke har styet at begjære disse Bevillinger, hvorfor er han saa ikke fremkommen med Forlangende om en Bevilling til Underofficersboliger? Nu vil jeg dertil svare, at naar Muren om Rosenborg Exerccerplads truer med at falde om, ikke med at falde ind og lem-læste dem, som maaste særdes der, men at falde ud ad og ødelægge den fredelige Befolkning og afstedkomme Fare for dem, som passere denne Vej, og naar Bortfykningen af Grunden ved Lynetten truer med — ikke at tilintetgjøre Lynetten som Fort, — men med at paaføre Statskassen et betydeligt Tab, saa finder jeg mig forpligtet til at forelægge Forslag i saa Henseende for Rigsdagen og igjen at henlede dens Opmærksomhed paa disse Forhold; men jeg kan ganske rolig sige: Vil den ikke bevilge det, skal jeg med stor No finde mig deri, saa lader jeg denne Sag falde. Paa samme Maade kan jeg imidlertid ikke behandle Spørgsmaalet om Underofficersboligerne. De maa ikke blive til en Gjenstand, som man kommer frem med og siger: Blive de bevilgede, er det godt, og blive de ikke bevilgede, kan det ogsaa være det Samme, det er en Sag, der er for vigtig for de Paagjældende, og som har for stor Betydning for Rigsbestyrelsen til, at man kan sige dette. Jeg tror ikke, at det er rigtigt nu at fremkomme med en Begjæring, som dette Thing tre Gange efter hverandre har forkastet; men jeg har derimod den Tro, at det er rigtigt at vente nogen Tid og se, om der ikke vil indtræde gunstigere Forhold, eller søge, om det ikke var muligt paa en eller anden Maade at faae Sagen bragt i en saadan Gænge, at der kunde blive Udsigt til at faae den igjennem her i Thinget.

Svar: Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Seavenius) haude igaar en Fornemmelse af, at det nuværende Folkething udviklede sig i radikal Retning. Jeg antager, at det ærede Medlem dermed sigtede til den Forandring, der er foregaaet med dette Thing den 25de April. Det er mig ganske vist ikke rigtig klart, hvorpaa det ærede Medlem støtter dette Skjøn, thi det forekommer mig ikke, at de nypalgte Medlemmer i nogen kjendelig Grad have givet Forhandlingerne her i Salen et nyt og eiendommeligt Præg. Ikke desto mindre tror jeg, at det

ærede Medlem til en vis Grad har Ret, vel at mærke, naar han ikke tager Ordet radikal i den sædvanlige Betydning af Ordet, hvorved man tænker paa Folk, der have et Gang til store, vidtgribende Omvæltninger og til yderliggaaende Reformér; thi i den Henseende tror jeg ikke, at der er stor Forskjel mellem de nye Medlemmer og de gamle. Derimod er det jo bekjendt, at man her i Landet har en ægte dansk Betydning af Ordet radikal, hvor det ikke betyder Andet end Logisk Konsekvens, hvor det danner Modsetningen til det, som det ærede Medlem med et frimodigt Udtryk betegnedes som: politisk Brøvl. Jeg antager, at det ærede Medlem nærmest derved sigtede til visse uklare Overenskomster og visse ulogiske Forlig, som tidligere have været her i Landet. Jeg tror ganske vist, at i denne sidste Betydning af Ordet radikal er der en Udvikling her i Thinget, og denne Udvikling staar vistnok i en meget nøie og inderlig Forbindelse med den Udvikling, der samtidig er foregaaet med vort Folk. Det er naturligt, at, naar man fører en politisk Kamp om Statens Grundbegreber og saadanne Forestillinger som Spørgsmaalet om Flertallets Forhold til Mindretallet, Spørgsmaalet om den offentlige Menings Forhold til den Opposition, der gjør sig gjældende i en snæver begrændset Kreds og slige elementære Grundbegreber, da antager Kampen efterhaanden en vis Stærkhed, idet disse Begreber ere tilstrækkelig klare til at trænge helt ned i Befolkningen. Jeg antager derfor, at det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds ikke i Fremtiden vil berøve os sin Nærværelse af Frygt for, at dette Thing ikke skulde handle i Overensstemmelse med Ordet, og at der i den Henseende vil være en Fremgang, saaledes at det ærede Medlem i Fremtiden helt igjennem vil kunne have den Fornøielse at følge dette Thing. Jeg tror, at dette saa meget mere vil findes ret naturligt efter den høitærede Conseilspræsidents Erklæring, efter at den høitærede Conseilspræsident har erklæret os, at han kun vil vige, naar han kan finde Efterfølgere, der ere værre end han. Efter at han har sagt, at han saae sig om efter alle de Midler, der stode til hans Raadighed, vil det være ret naturligt og forklarligt, at ogsaa dette Thing gjør det Samme, og jeg vil da finde det naturligt, at dette Thing først henvender Blikket paa den Lov, der her foreligger til Forhandling, som, idet den kommer først til Behandling her i Thinget, kommer som et Udtryk for dette Things overveiende Indskyldelse paa alle offentlige Anliggender. Der er neppe Noget, der ikke undrer sig over den høitærede Conseilspræsidents faste og stærke Holdning i denne Samling. Jeg tror, at den har været til Overraskelse for Alle. Ærede Medlemmer her i Thinget have vistnok svævet i en stor Bidsfarelse i den Henseende, men det er ganske vist en undskyldelig Bidsfarelse, der er aldeles undskyldelig ikke blot,